

**Ordføreren** (Neergaard): Jeg tror at kunne fatte mig overordentlig fort med Hensyn til de stillede Endringer; de ere dels af rent redaktionel Art og dels Udbyggelse af den Affattelse af Lovforslaget, som vedtoges her ved 2den Behandling. Kun enkelte mindre Endringer af reel Betydning ere indførte i Henhold til Bemærkninger, der fremkom under Sagens 2den Behandling. Jeg skal med Hensyn til det forholdsvis store Antal af Redaktionsændringer blot gøre en almindelig Bemærkning, den nemlig, at det jo ofte har været en Anse ved Lovforslags Behandling her i Rigsdagens to Forsamlinger, at Lovforslagene, naar der indføres en Række Endringer i dem, komme til at fremtæde i en baade i sproglig og til Dels ogsaa i reel Henseende mindre tilfredsstillende Skikkelse. Naar der stilles Endringsforslag, tager man ofte for lidt Hensyn til det formelle, til det Udseende, som Lovforslaget rent formelt vil faa derved. Det er ogsaa ofte, at en Endring i een Paragraf logisk og sprogligt rigtigt maa medføre en Endring i en anden, men forandres Udtryksmaaden i en Bestemmelse, vil det dog meget ofte undgaa Opmærksomheden, at der derved fremkommer en vis reel og formel Uoverensstemmelse mellem det saaledes vedtagne, og det, der findes i andre Paragraffer i Lovforslaget, og som man ikke ændrer. Det er denne Sagttagelse, som vist vil være gjort i begge Rigsdagens Ting, der fra forskellige Sider har foranlediget Ønsket om, at der blev nedsat et særlig sprogligt Udvalg, som skulde have Lovens ydre Form, deres sproglige Henshed og sproglige Konsekvens til Formaal. Tanken med et saadant Udvalg var da den, at det kun skulde stille Forslag af rent formel Bestaaffenhed. En Endring i Forretningsordenen i den Henseende har været ønsket af forskellige ærede Medlemmer, men er endnu ikke bleven gennemført. Derfor turde det ikke være overflødigt for de Udvalg, som bestæftige sig med de forskellige Sager, delvis at gøre et saadant Sprogudvalgs Gerning, selv om det kan se mindre godt ud paa et saa sent Tidspunkt som mellem 2den og 3dje Behandling. Dette har Udvalget om Enighedsskammer nu ogsaa gjort. Vi have foreslaaet en Række Endringer, om hvilke det i selve Endringsforslagslisten siges, at de ere af rent redaktionel Bestaaffenhed. Jeg tror at kunne sige, at mange af disse Endringer selvfølgelig havde kunnet undværes, og Loven dog været klar og forstaaelig; men jeg tror dog, at saa vel Lovens Form som ogsaa dens

Forstaaelighed for dem, som skulle bruge den, har vundet overordentlig meget ved disse Endringer. Det vilde selvfølgelig være at misbruge det høje Tings Tid, hvis jeg her vilde gennemgaa disse formelle Endringer og forklare, hvorfor vi have syntes, at det ene Udtryk var bedre end det andet. Jeg skal kun henholde mig til den almindelige Bemærkning, at disse Endringer ere redaktionelle og anbefale dem paa hele Udvalgets Vegne uden anden Motivering end den, jeg her har givet. — Med Hensyn til de andre Endringer af en mere reel Natur er der kun enkelte, jeg ikke mener ganske kunne tale for sig selv, og med Hensyn til hvilke jeg derfor kortelig vil betegne Udvalgets Stilling. Under Nr. 25 er der saaledes til § 14 stillet den Endring, at der i 6te Linie, foran „delegerede“ tilføjes: „hver for sig ud af deres eget Jag.“ Denne Endring sigter til at imøbegaa en efter vort Skøn berettiget Anse fra Indenrigsministeren under 2den Behandling, idet han var noget betænkelig ved, at der som delegerede skulde kunne tilkaldes Mænd, hvem Sagen egentlig talte ikke vedrørte, Mænd, som stod ganske uden for, f. Eks. Sagsførere, hvorved det hele vilde kunne faa en mindre heldig Karakter, i det mindste ikke den Karakter, som man herfra ønskede, det skulde faa. Derfor har man tilføjet dette, at det skulde være: „ud af deres eget Jag“, hvad der ogsaa oprindelig har været Forslagsstillernes og Udvalgets Mening; herved vil denne Mening blot renses og klarere præciseres. De nævnte Endringer ere jo stillede om Afsnittet til Enighedsskammer, og jeg tror egentlig ikke, at der er nogen som helst Nødvendighed for nærmere at motivere den her. Meningen med de Smaaforandringer, som derved foretages i Loven, vil for enhver, som sammenligner Forslagene med det, her er vedtaget ved 2den Behandling, fremgaa af sig selv, og hvis der ikke fremkommer Indsigelse fra nogen Side her i Salen mod de saaledes foreslaaede Endringer, tror jeg, de ville kunne passere uden nærmere Dmtale og ikke behøve at optage Tingets Tid.

#### **Justitsministeren** (Mellermann):

Jeg skal indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke for mit Vedkommende har noget mod de stillede Endringsforslag at bemærke, og at Indenrigsministeren, der er bestæftiget i det andet Ting, har anmodet mig om paa hans Vegne at udtale, at de, for saa vidt de angaa den Del af Lovforslaget, som handler om Enighedsskammer, ogsaa forekomme ham at være Forbedringer af Lovforslaget.